

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 367/2020-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditsša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval návrh [REDAKOVANÉ], vo veci porušenia neuvedených práv rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9 Co 109/2019 z 28. januára 2020 a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti, sťažnostná argumentácia a návrh rozhodnutia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 27. apríla 2020 doručený návrh [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“), ktorý smeruje proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9 Co 109/2019 z 28. januára 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

2. Z obsahu návrhu a najmä jeho príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 28 C 51/2014

z 10. júla 2019, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti [REDAKOVANÉ], ako žalobcovi sumu 258,79 €.

3. Navrhovateľ uviedol, že „akciová spoločnosť (AS) [REDAKOVANÉ] dňa 1.1.2010 podpísali komisionársku zmluvu so [REDAKOVANÉ] ktorou zmluvou previedla všetky svoje práva na tretí subjekt bez vedomia vlastníkov bytov, čím ich priviedla do omylu a oklamala. Správca, [REDAKOVANÉ], podpísaním komisionárskej zmluvy so [REDAKOVANÉ] hrubo porušil zákon 182/1993 v znení neskorších predpisov...

Senát Krajského súdu sa touto dôležitou záležitosťou akosi nezaoberal a práve toto je meritom celej záležitosti.

Aj v tomto rozsudku senát rozhodol nesprávne, že ja mám zaplatiť za užívanie bytu, ja však upozorňujem, že byt je moje vlastníctvo a ja platím do fondu opráv, to čo som mal zmluvne dohodnuté so [REDAKOVANÉ] a nie čo si podvodom navýšil nejaký tretí subjekt.

To, že ide o porušenie zákona, potvrdila aj obchodná inšpekcia 19.6.2013, č. P0400/2013/586 ktorá udelila aj [REDAKOVANÉ] pokutu. Ďalej to potvrdila Generálna prokuratúra SR, trestný odbor pod číslom IV/6Gpt 16/14/1000-13 a tiež aj Krajský ako aj Okresný súd v Prešove (viď. príloha)

Ako môže senát súdu tvrdiť, že ukončenie zmluvy 25.5.2018 je neplatné, lebo ja som nepredložil dôkaz, že správu bytov domu vykonával niekto iný. Súd konštatuje, že zmluva o výkone správy sa uzatvára na neurčitý čas, len decentne zabudol dodať, že zmluva sa môže uzatvoriť aj inak, alebo ako rozhodnú vlastníci bytov. V tomto prípade sa zmluvné strany dohodli inak o čom hovorí aj zmluva v časti V. bod 5.1. kde sa jasne hovorí, že zmluva sa uzatvára na dobu troch (3) rokov (viď. príloha) Ďalej 8.2. sa hovorí, že zmluvné strany uzatvárajú túto zmluvu slobodne a vážne. V bode 8.4. zmluva o výkone správy je platná a účinná dňom schválenia nadpolovičnej väčšiny... vlastníkov bytov a n.p. v BD a podpísania spoločnej listiny vlastníkov, podpísania zástupcami vlastníkov a novým správcom.

Tak ako je možné, že senát Krajského súdu v Prešove tieto skutočnosti prekrúca. Nezaoberal sa meritom veci komplikované vysvetľuje správnosť svojich výrokov a pri tom je

to jednoduché. Každá zmluva je platná v takom rozsahu ako ju podpíšu zmluvné strany v dobrej vôli. O ukončení zmluvy o Výkone správy bol [REDACTED] upozornený listom 6.11. 2018 a list mu bol tiež doručený na pojednávaní 18.5.2018, teda zmluva bola riadne ukončená v zmysle príslušných zákonov a Zmluvy o výkone správy a teda [REDACTED] už nie je správcom nášho bytového domu a nemôže na pojednávaniach vystupovať v postavení žalobcu a neprislúcha mu ani vecná legitímácia. Ako žalobca môže vždy vystupovať len správca, ktorý má platnú Zmluvu o výkone správy, čo [REDACTED] nemá splnené. Ja som na tieto skutočnosti súd upozornil a predložil k tomu dôkazy, ale súd tieto dôkazy mne z neznámych dôvodov nevyhodnotil správne a podľa súdu aktívna legitímácia trvá bez ohľadu na to, v akej je polohe Zmluva o výkone správy.

Súd ani 1. Inštancie ani Krajský súd sa nezaoberali ďalším meritom veci a to vykonaním dôkazu, originálom zápisnice ako som žiadal. Do dnešného dňa nebola predložená mnou požadovaná originálna zápisnica zo schôdze vlastníkov bytov zo dňa 4.5.2010, ktorá by skutočne ukázala, čo sa všetko na schôdze schválilo. Nemal som možnosť si overiť si tvrdenia žalobcu. Súd pochybil ak predloženie uvedenej zápisnice nepovažoval za potrebné a pracoval len s kópiu, pri ktorej sa neviem vyjadriť k jej správnosti.

Poukazujem na to, že z listiny označenej ako zápisnica o konaní schôdze vlastníkov bytov zo dňa 4.5.2010 o ktorej žalobca tvrdí, že je zhodná s originálom, vôbec nevyplýva kto sa tejto schôdze zúčastnil a nedá sa vôbec overiť, či sa schôdze zúčastnil potrebný počet vlastníkov a ako hlasovali. Jej súčasťou nie je ani zoznam prítomných z ich podpismi.

Súd sa teda hlasovaním a prítomnosťou vlastníkov vôbec nezaoberal. Súd uvádza, že platné konanie schôdze zo dňa 4.5.2010 potvrdzuje schôdza zo dňa 10.7.2010, kde malo 45 vlastníkov bytov potvrdiť výšku príspevku zo schôdze dňa 4. 5. 2010, Poukazujem, že takto konaná schôdza nemôže spätne odstraňovať neplatnosť konania predchádzajúcej schôdze a tiež absenciu originálu zápisnice zo schôdze a chýbajúcu listinu prítomných.

Poukazujem na rozhodnutie Okresného súdu Prešov zn. 12C35/2011, ktorým bola žaloba voči mne zamietnutá pričom žalobcom bola práve účelovo vytvorená spoločnosť [REDACTED], čím je jasné preukázané, kto reálne zvolával schôdze vlastníkov, že išlo o nezákonný subjekt a že sa nejednalo o žiadnu písársku chybu. “.

4. Navrhovateľ neuviedol, ako má ústavný súd v jeho veci rozhodnúť.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantné ustanovenia právnych prepisov

5. Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

11. Výzvou zo 4. júna 2020 ústavný súd oznámil navrhovateľovi, že jeho podanie nespĺňa zákonom predpokladané náležitosti uvedené v zákone o ústavnom súde. Predpokladom riadneho uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je totiž podanie ústavnej sťažnosti vo forme ustanovenej § 40 zákona o ústavnom súde, ako aj splnenie všeobecných a osobitných náležitostí ustanovených § 39 ods. 3 a 4, § 43 a § 123 zákona o ústavnom súde a ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 124 zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného dôvodu bol navrhovateľ vyzvaný, aby si zvolil advokáta, ktorý predloží kvalifikovanú ústavnú sťažnosť a doručí splnomocnenie udelené na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

Navrhovateľ bol zároveň poučený, že ak nebude predložená ústavná sťažnosť spolu s plnomocnenstvom v určenej lehote, ústavný súd odmietne návrh na začatie konania podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

12. Navrhovateľovi bola výzva zo 4. júna 2020 doručená do vlastných rúk 10. júna 2020. Do dnešného dňa ústavnému súdu nebola doručená kvalifikovaná ústavná sťažnosť advokátom ani splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie navrhovateľa v tomto konaní. Z tohto dôvodu ústavný súd návrh pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júla 2020

Miroslav DURIŠ
predseda senátu